

והלא פדייה מתרת - But does not redemption make it permissible

Overview¹

permitted קדשים בעלי מומין of שחיטה, ריש לקיש asked on the answer of ר' אלעזר them to be eaten without redeeming them, so it is still a שחיטה שאינה ראויה unless he redeemed them. ר"א discusses the question of ר"א.

asks: תוספות

תימה מה פריך דלמא כשנפדית איירי -

It is astounding! What is ר"א asking; perhaps we are discussing a case where the שחיטה was redeemed after the שחיטה בעל מום

שהרי יכול לפדות אחר שחיטה² לפירוש הקונטרס³ דאיירי בבעל מום מעיקרו⁴ -

For one may redeem this שחיטה בעל מום after the שחיטה according to פרש"י that we are discussing an animal which was initially blemished, before he sanctified it for a קרבן -

וכיון דלבסוף נפדה הויה שחיטה ראויה כדמוכח בחולין⁵ (דף פ, ב ושם) -

So, since it was ultimately redeemed, it is considered a שחיטה ראויה, as is evident in מסכת חולין -

ומיהו לפירוש רבינו תם⁶ דמיירי בהקדישו קודם למומו⁷ -

However, according to the פר"ת that we are also discussing where it was sanctified before receiving its blemish, so we can answer that -

אף על גב דבשעת פירכוס היה יכול לפדות⁸ -

Even though that during the convulsion (after שחיטה) he could have redeemed the animal, nevertheless -

סתמא דמילתא דגנב אין נודע לו שהוא דקדשים עד אחר זמן שכבר אין מפרכס -

The assumption in this matter is that the thief did not realize that it is קדשים until some time later after it was נשחט, when it was no longer convulsing -

אבל לפירוש הקונטרס קשה -

¹ See 'Overview' to the previous תוס' ד"ה והלא זריקה.

² If it was redeemed after the שחיטה it is considered a שחיטה ראויה, just as תוספות taught previously (בד"ה והלא זריקה) that if there was זריקה, the initial שחיטה becomes a שחיטה ראויה; the same applies to פדייה that if it was ultimately redeemed it is considered a שחיטה ראויה (without resorting to the concept of וכו' וכו'). See 'Thinking it over' # 2.

³ ד"ה וכל.

⁴ A שחיטה בעל מום מעיקרו can never attain מזבח קדוש, it can only be (קדוש דמים) and it does not require העמדה, therefore it can be redeemed even after שחיטה (as opposed to מזבח קדוש). והערכה,

⁵ See previous תוס' ד"ה והלא (TIE footnote # 4, etc.)

⁶ See previously תוס' ד"ה בשוחט (TIE footnote # 6).

⁷ In this case it became קדוש מזבח and requires העמדה והערכה.

⁸ See footnote # 6 (and footnote # 7 בשוחט ד"ה).

However, according to פרש"י there is this difficulty; perhaps he did redeem it –

תוספות responds:

מיהו לפירוש נמי מצי למימר דסתם גניבה שחיטה וכל מעשיה בסתר -

However, even according to פרש"י we can also say that generally by stealing, the שחיטה and all associated actions are done on the sly -

ומיד אחר השחיטה רגילין לאוכלה -

And the thieves are accustomed to eat it immediately after the שחיטה -

וסתמא דמילתא לא נודע לו שהיא דהקדש עד שנאכלה דתו לא מיפרקא:

So presumably they were not aware that it was הקדש, until it was already eaten, at which point it can no longer be redeemed.

Summary

The animal was presumably not redeemed since the thieves were not aware that it was קדשים until they ate it up.

Thinking it over

1. Is there really a question⁹ on שיטת רש"י¹⁰

2. Why cannot we answer that he redeemed it before the שחיטה?!

⁹ See footnote # 2.

¹⁰ See נחלת משה.